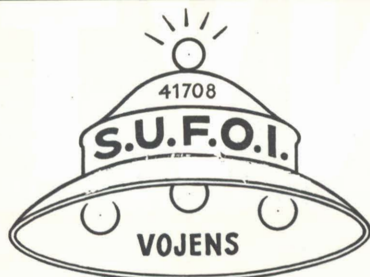
UFONYT

S. U. F. O. I.

Maj 1961

Pris 1,50 kr.

Giro 516 75

Udgiver: S.U.F.O.I.

(Scandinavian UFO-investigation)

Ekspedition og abonnement:

Forlaget SUFOI i samarbejde med Otto Biilmann, Tysk Bogimport A/S,

Vester Voldgade 83, København V., telefon Palæ 6016, Giro 20335.

Abonnement kan endvidere tegnes gennem en af nedennævnte kontaktgrupper. Pris 18 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
E. Jensen (dansk stof)
Gerda Rørbæk Nielsen (Kosmologi)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.'s mening gennem „UFO-NYT" at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Organisationsoversigt:

Leder: H. C. Petersen, Margrethevej 41, Vojens, telefon 4 17 08.

Kontaktudvalget:

Sekretariat. Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, Kbhv. Kastrup, telefon 01 50 05 22.
Kontakt til udlandet, teknisk afd.: Frank Pedersen, L. A. Ringsvej 68, Højbjerg, tlf. 061 7 11 49.
Regnskabsfører: Irma Andersen, Volundsvej 6, Randers, giro nr. 117 725.
Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5, Kbhv., Sundby, tlf. (01) 55 11 82.
Udklipscentral: Alfred Hansen, Lindevej 29, Espergærde, tlf. 948.
Rapportcentral: E. Jensen, Tinggården 11, Kbhv., Sundby.
Bibliotek: P. C. Andersen, Violvej 5, Randers.

Repræsentanter for København.

Aage Müller Christensen, Bachersvej 67, København, Sundby, tlf. SU 9525.
Gunnar Weichardt, Oxford Alle 3a, Kbhv., Sundby.
X. P. Madsen, Bakkehave 8, Hørsholm, tlf. 1677.

Repræsentant for Sjælland:

Holger Lehmann, Mosevang 29, Holbæk.

Repræsentant for Fyn:

Axel Nielsen, Søgårdsvej 11, Næsby, tlf. 09 119 920.

Repræsentanter for Jylland:

O. Holm, Sjællandsgade 80, Aalborg, tlf. 081 28325.
Vagn Dybkjær, Alpedalsvej 6, Kolding, tlf. 5394.
Jørgen Andersen, Glentevej 37, Silkeborg, tlf. 1322.

Kontaktgrupper pr. 1. april 1961

JYLLAND:

Aalborg: O. Holm, Sjællandsgade 80 (Norgesgade 4), telf. 081 28325.
Aarhus: G. Sørensen, Skovvangsvej 191.
Esbjerg: K. Buur Thomsen, Rolfsgade 91.
Gandrup: D. Justesen, Gandrup, telf. 85.
Holme: K. L. Fick, Holmesvinget 8, Højbjerg.
Horsens: P. Mathiesen, Fr. Bajersgade 3, telefon 066 23095.
Højbjerg: Jarl Larsen, Rosenvangsallé 212 e.
Kolding: G. Th. Jensen, Aabenraavej 43, telf. 3293.
Nibe: N. Rohde Nielsen, Hovvej 8.
Randers: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 b, telf. 5508.
Silkeborg: J. Andersen, Glentevej 37, telf. 1322.
Skalborg: E. Julsgaard, Hobrovej 329.
Vejle: G. Fjeldsted Nielsen, Østerled 18, IV, telefon 610 kan benyttes.
Viborg: P. Reffskier, Vestergade 8, telefon 221.

SJÆLLAND:

Hørsholm: X. P. Madsen, Bakkehave 8, telf. 1677.
Birkerød: K. Benn, Stationsvej 3, tlf. 01 81 33 92

Fortsættes på bagsiden

★ AKTUELT ★

★

(Ought to be translated).

Så lykkedes det muligvis et menneske fra vor planet at komme et lille stykke ud i rummet, og vi står dermed ved afslutningen af en indledende fase til fremstødet ud i kosmos.

Ganske få mennesker aner, hvilke uhyre rigdomme der gemmer sig i kosmos. Enkelte videnskabsmænd synes at have anet lidt af det. I forbindelse med russernes heldigt gennemførte forsøg udtalte russiske videnskabsmænd, at i det vægtløse rum kunne en lang række af vore allerværste sygdomme ikke eksistere!! Denne teori kender UFO-forskeren jo også lidt til — måske endda lidt mere til.

Den russiske pilot udtalte efter sin landing: Jeg vil vie hele mit liv til rumforskningen — jeg vil flyve til Venus for at se, hvad der gemmer sig under skydækket, og jeg vil lande på Mars for at finde ud af, hvem der har lavet marskanalerne.

Snart vil også USA have en mand i rummet, og det vil så gå slag i slag. Vi vil gang på gang få bekræftet det, rummenneskene har søgt at overbevise os om de sidste 14 år — meget er jo allerede bekræftet og det allervigtigste — intet er modbevist!

Kan De forestille Dem, hvordan rummet ser ud? Rummet er sort; er man i nærheden af en planet, er der i denne retning en lysere tone gående over i en diset blå farve — men længere ude er der evigt mørke, man kan se Solen og stjernerne — men der er mørkt overalt.

Herude i det evige store mørke intet hersker der kræfter, som vi her på Jorden ikke kender — endnu. Rummenneskene kender disse kræfter — disse naturlove — og de „udnytter“ dem — det kan vi ikke endnu, men vi nærmer os.

De største videnskabsmænd aner rent intuitivt, at der er noget, og enkelte af dem følger et spor og lægger ikke skjul på det.

Professor Niels Bohr: Hvad finder vi ude i rummet? — Svar: GUD.

Dr. Werner von Braun på en kvindekongres i Washington:

„Vore satellitter har vist os, at vi ikke kan komme ud i rummet, hvis vi ikke er villige til at modtage guddommelig hjælp“.

Dr. Werner von Braun ca. et halvt år senere:

„Vore satellitter fortæller os, at der i rummet hersker kræfter, som hindrer os i at støde længere frem. Vi søger nu at komme i kontakt med disse kræfter“.

Hvis man opmærksomt følger den slags udtalelser samt de resultater, vi opnår her på Jorden, det vil sige, dem vi hører om, vil man kunne ane et billede af, hvad der er ved at foregå.

Vi må glæde os over hvert eneste lille bitte fremstød udad fra denne klode. De jordiske astronauter er, uanset hvilket land de kommer fra, hvilken religion de bekender sig til, hvilken politisk overbevisning de har, hvilken hudfarve de kan fremvise, vore rum-ambassadører. De vil efterhånden bibringe UFO-sagen nogle af de meget vigtige oplysninger, som savnes for at kunne overbevise de undrende jordiske menneskemasser om, at de flyvende tallerkener er virkelige nok; ja, at de faktisk nøjagtig er det, vi har fortalt, og at de virkelig kommer fra Venus, (hvor der ikke er olieatmosfære), hvor Solen skinner lige så lystigt som her hos os. — Fra Mars, hvor indbyggerne smiler ad vore stridigheder om marskanalernes oprindelse, fra Saturn, Jupiter, Merkur, Neptun, Uranus, Pluto og fra de to endnu ikke opdagede planeter, som hører til solsystemet, samt fra andre solsystemer. Vi vil få bevis for, at individer fra hinsides vor verden strømmer til for at se en planet blive voksen - for at hjælpe os og glædes med os i vore fremskridt - for at græde sammen med os over vore dumheder, vor egoisme, vore negative og nedbrydende tanker.

Vi vil gennem astronauterne få vished for, hvad der er sandt og ikke sandt i UFO-sagen — vi vil blive befriet for fantasterne, som har skadet UFO-sagen så meget i de forløbne år. Tilbage vil der stå en undrende flok, som ser, at verden, kosmos, livet ikke er så indviklet, som vi har gået og troet, og at døden ikke er, hvad vi har fået fortalt. De vil se, at Skaberen er, hvad Skaberen har været evigt og fortsat vil være i al evighed — medens verdener fødes, og verdener dør i et evigt arbejdende kosmos.

Det er alt dette, vi vil finde derude i mørket, og vore ældre brødre står parat til at hjælpe os. En ting er helt sikker — mange af de kommende astronauter er trænet i at kontakte rummenneskene, enten ved hjælp af telepati eller radio eller måske begge dele, *de regner afgjort med at møde „andre“*

— til forskel fra os, som er bundet til Jorden og de lavere luftlag.

Det bedste, vi kan gøre, er at vise ærefrygt overfor enhver astronaut og at ønske dem alle held og lykke — vor fremtid kan meget vel komme til at afhænge af dem.

H. C.

GAGARIN

(Ought to be translated).

Fra en rumrejse vældig og strålende streng
kom du hjem til vor jord som en smilende dreng.
Og vi ser det forfærdet: miraklerne sker.
Det blev Rusland, som gav os vor RUMPIONER.

Hvilken gådefuld viden om dybet blev din,
mens du kredsed om kloden, JURI GAGARIN?
Kun den henfarnes sjæl nåede stjernernes skær
og den svimlende evige afgrund så nær.

Og dog skælved du ikke af træthed og skræk.
Der var stjernelys over de drengede træk.
Og der var som et skær af GUDS dagklare smil
om din modige mund og din enkle profil.

Hvem har oplevet noget så sælsomt som du?
Og du fjerner fra dybet et slør og en gru.
Se, din dåd har du øvet. Dit bud har du bragt:
Verdens løsen og vej bliver KLODEKONTAKT.

Og nu fyldes og spændes og sprænges dit sind
af en længsel så vild som den strøm og den vind,
der engang bar Columbus i hans karavel
mod en kyst mere nær end dit stjernehavs væld!

Du har ansigt, du selv, GAGARIN, som en mand
fra det ukendte land, fra den tidløse strand.
På din læbe er rusen af dybdernes vin
og en smag af dens isnende glød, GAGARIN.

Som en ung og utæmmelig panter på spring
griber menneskeånden mod bundløse ting.
Som et arielsk væsen, et ildfødt insekt
var du løsnet fra alt, uden bånd, uden vægt!

Blive stofløs og stedløs og flyvende fri.
En kometbanes pragt. Gnistre kloden forbi.
Som en alf krøb du ud af din puppe og lo.
Hvem begriber dit mod? Hvem forklarer din ro?

Efter rumfærden smiler du barnligt og blidt.
Var mon noget århundred så magisk som dit?
Volga hvisker den dybdernes dåd, som blev din.
Og årtusinder mindes dit navn, GAGARIN!

Du vil videre, ven. Du vil hjem. Du vil bort.
Til Orion og Venus og syvstjernen . . . fort!
Du er rastløs og rejseklar. Timen har hast.
Du blev rumdybets søn, mens din jordpuppe brast.

Olaf Gynt.

Niels Bohr i et foredrag i 1954 ved en kongres om kundskabens enhed i forbindelse med Columbia universitetets 200 års jubilæum: „Hovedpunktet er at gøre sig klart, at al kundskab oprindelig udtrykkes i en begrebsmæssig ramme, der er tilpasset redegørelsen for tidligere erfaringer, og at enhver sådan ramme kan vise sig at være for snæver til at rumme nye erfaringer. Videnskabelig forskning på mange kundskabsområder har gang på gang nødvendiggjort opgivelse eller omformning af synspunkter, der på grund af deres frugtbarhed og tilsyneladende ubegrænsede anvendelighed blev betragtet som uundværlige for rationel forklaring. — Udvidelsen af den begrebsmæssige ramme har jo ikke alene tjent til at genoprette orden inden for de pågældende kundskabsgrene, men har også afsløret ligheder vedrørende vor stilling med hensyn til beskrivelse og sammenfatning af erfaringer på tilsyneladende adskilte kundskabsområder og derved peget på muligheden af en stadig mere omfattende objektiv beskrivelse“.

Fra Niels Bohrs
»Atomfysik og menneskelige erkendelser«.

Refleks eller - - ?

(Ought to be translated).

Den 24. marts 1961 modtog SUFOI et brev fra hr. Evald Andersen, Glostrup. Hr. Andersen var kommet i tanker om, at der på et fotografi, han tog ved Kullen i første halvdel af trediverne, kunne ses ct eller andet, som han aldrig har fundet forklaringen på.

Fotografiet har været til undersøgelse på SUFOIs fotoafdeling, hvorfra følgende erklæring foreligger den 7. april:

Fra SUFOI, Vojens, har jeg modtaget et 6x9 cm negativ med et aftryk foretaget ved hjælp af dagslys.

Med negativ og positiv følger et brev fra herr Evald Andersen, Folemarksvej 59, Glostrup, hvoraf fremgår, at negativet stammer fra første halvdel af trediverne og er taget ved Kullen i Sverige.

Der findes ingen tekniske data i brevet.

På billedet findes et hvidligt, skråt stillet motiv i billedets øverste trediedels højre halvside.

Det ønskes oplyst, om det fotograferede motiv kan være et UFO.

Negativet er som nævnt gammelt og har taget en del skade af opbevaringen. Dette vil altid vise sig på negativets hindeside og blanke side som en krakelering. På daværende tidspunkt var filmene temmelig kornede, og dette negativ viser også temmelig store korn.

Ved undersøgelse i mikroskop ses, at det på billedet hvidlige felt på filmen er mørk, hvilket indicerer, at et eller andet lys har belyst flimens hindeside. Det er umuligt at sige, hvor dette lys stammer fra. Det stammer dog næppe fra en fejl i filmen eller utæthed i kameraet. Hvorvidt det virkelig har været et usynligt UFO, kan sikkert heller ikke afgøres, idet selv en kraftig overbelysning ved kopiering ikke fremviser faste detailler i lyset.

Man kan vel næppe afvise muligheden for, at det belyste område kan stamme fra en eller anden refleks fra vandet reflekteret op på skyerne, idet der synes at have været skyer på himlen den anførte dag, da billedet blev taget. Ofte ser man, at der findes reflekser på film, når man fotograferer ud over vandet, og dette var tidligere ofte tilfældet, hvor man ikke havde korrigerede objektiver, eller hvor man ikke benytter fejlfrie solblænder.

E. Slei.

Foruden de af hr. Slei anførte muligheder, må man huske — magnetisme! Magnetisme kan ikke fotograferes, vil man måske indvende. Der findes ingen fyldestgørende videnskabelig forklaring på, hvordan magnetisme — eller skulle vi hellere sige magnetiske felter kan fotograferes — af amatører!

Vi må imidlertid i denne forbindelse minde om fotografiet på omslaget til „My Contact With Flying Saucer". Dette fotografi er taget af en amerikansk dame under en ferie i Norge. — Flyvende tallerken? — Garanteret ikke!

Se ligeledes fotografierne af de såkaldte UFOer i „They Live In The Sky". Rumfartøjer? Garanteret ikke!

— Men der er noget på alle disse fotografier. En udenlandsk ufolog har peget på magnetisme!

Det er en interessant teori, og skulle det vise sig, at den holder stik, må mange godtroende mennesker til at revidere deres opfattelse af flyvende tallerkener. — Måske får vi også herigennem forklaringen på fotografier af ånder i nærheden af medier. — Det er garanteret ikke en eller anden afdøds ånd, man fotografere — man tror det, fordi man ikke kender kosmos, de skabende love eller sig selv.

Rumskibe over Danmark og hvad så?

(Ought to be translated).

UFO-aktiviteten over Danmark er i de sidste måneder tiltaget i mærkbar grad. Dette fremgår måske ikke så tydeligt for UFO-NYTs læsere, idet rapportkalenderen kun viser relativt få og spredte observationer. Den, som læser rapporterne opmærksomt igennem, vil dog bemærke, at det der ses, ikke længere i så høj grad er små „stjerneskud" eller „lyskugler", men virkelig i mange tilfælde noget med „kød" på, hvor rumskibenes detaljer har været tydelige og formerne er trådt klart frem. — Det samme er i øjeblikket tilfældet flere steder i udlandet, hvor det også ser ud, som om rumskibene kommer nærmere til Jorden, så man får større detaljerigdom at arbejde ud fra.

Når vor udmærkede UFO-kalender ikke viser de store mængder antal af observationer, hænger det nok sammen med, at rapporterne i mange tilfælde simpelthen ikke kommer ind, fordi observationerne ikke kommer til SUFOIs kendskab i tide. Dette kan enhver konstatere ved i et selskab at føre talen hen på flyvende tallerkener. Det skal nok vise sig, at mindst een af de tilstedeværende enten selv har haft en observation eller har pålidelig kendskab til en sådan. *I forbavsende mange tilfælde ligger disse observationer indenfor det sidste halve år.* Men at optage rapporter i sådanne tilfælde er til de fleste tider en håbløs opgave, idet de fleste ikke har fæstnet sig ved hverken dato eller klokkeslet for observationen. — Alligevel gør disse „civile" observationer deres gavn i det stille, — for eet er, at der er en flok mennesker, som påstår de flyvende tallerkeners realitet, — men en hel anden ting er, når tante Maren s e l v har set en sådan tingest. Så kommer der straks ligesom mere bund i foretagenet.

En „flyvende cigar", som kan have været et moderskib, blev set over Broagerland i januar, og SUFOI modtog et par rapporter på den „Tilfældigvis" kom det til mit kendskab, at det samme eller et lignende objekt er set på omkring samme tid, dels ved Kolding og dels på Middelfart-egnen. Men de to sidste observationer var det mig desværre umulig at få rapporterne ind på.

Der er rumskibe over Danmark.

Lysende „neonrør" — „cigarer" og runde maskiner med kuppel og koøjer.

De stammer fra rummet — og de har forceret afstande, hvis kilometerantal når op på det usandsynlige. De har gjort det tilsyneladende umulige, — men af hvad grund?

Hvordan skal vi nogen sinde få d e t at vide undtagen — netop — gennem kontakt med dem.

Når jeg er i stue sammen med eet eller andet menneske, spørger jeg altid uvilkårlig mig selv, om netop d e t menneske kan tænkes at være moden til kontakt med rumskibenes besætninger. De fleste mennesker er det ikke, det er indlysende klart. For hvad vil det sige, at være „moden" til kontakt?

Naturligvis spiller der mange ting ind her, som de fleste mennesker er bekendt med, og som jeg derfor ikke skal komme nærmere ind på. Men der er et punkt, som jeg mener, trænger til at belyses en smule netop i forbindelse med en kontakt med rummennesker og dens følger på godt og ondt.

Den vendsysselske forfatter Niels Anesen sagde engang i et foredrag på Ry højskole, at det, han mest havde fæstnet sig ved som en mangel ved nutidens mennesker, var den „Åndens Kraft", der kendetegnede bemærkelsesværdige mennesker i gamle dage. — Med udtrykket „Åndens Kraft" mener Niels Anesen sikkert åndelig styrke og udholdenhed, som i store træk har forladt den generation, vi tilhører, og gjort os til et slægtled af åndelige svæklinge, forkælede, som vi er, af civilisationens goder og ukendte med kampen mod sult og kulde og hårde kår.

Om Niels Anesen har ret i sin fremstilling af mennesket før og nu, skal jeg ikke tage stilling til, men vi kan vist alle være enige om, at for at et menneske skal være egnet til kontakt med folk fra rummet, må dette menneske netop være i besiddelse af den „Åndens Kraft", Niels Anesen omtaler — Umiddelbart skulle man måske synes, at bortset fra, at en sådan kontakt naturligvis måtte være en stor og skelsættende oplevelse for et menneske, skulle den ikke kunne være til hverken fysisk eller psykisk skade. Men erfaringerne viser allerede nu noget helt andet, idet de mennesker, der påstår at have haft kontakt i flere tilfælde og efter kortere eller længere tid totalt forandrer mentalitet. — De har tilsyneladende ikke den „Åndens Kraft", Niels Anesen omtaler, men henfalder til sentimentalitet og overdrevne

udgydelser. En skønne dag bliver de „afsløret“ — fanget i det net af tilsyneladende modsigelser og løgne, som de har spundet — og vi får travlt med at dømme dem. Jeg vil ikke nævne navnene på disse mennesker netop fordi det sidste ord sikkert ikke er talt i den sag. Der er sket noget med dem, men h v a d der i realiteten er sket, kan vi endnu ikke gennemskue, — og her ligger et psykologisk forskningsfelt, som klart henhører under ufologien. Man kan kun pege på det og håbe, at nogen, der er egnet til det, vil tage det op.

Der er ingen tvivl om, at disse mennesker på een eller anden måde har været udsat for een eller anden stærk psykisk påvirkning. Men kommer denne påvirkning fra rummet, — fra åndsmagnater på Jorden, eller måske fra deres egen underbevidsthed, som af en eller anden grund er blevet åbnet? Og er det en påvirkning, der hindrer dem i at se klart — eller som måske får dem til at se så meget klarere end vi andre, at vi ikke kan følge dem og derfor nøjes med at trække på skuldrene af dem? — Spørgsmålene vælder frem.

Der er rumskibe over Danmark.

Vi må tage stilling til problemet: Er vi modne til kontakt?

Er vi i besiddelse af den „Åndens Kraft“, der kan få os til at udholde presset fra offentligheden, som på enhver måde vil søge at få lokket de elendige, der vover at fortælle, han eller hun har haft kontakt, ind i selvmodsigelser, og som vil trævle en sådan fortælling op og findissekere den?

Og endnu værre:

Kan nogen af os i længden udholde de forventningsfulde øjne, og spørgsmålene, der uvægerligt vil følge vedkommende, hvor han går og står: „Har du ikke oplevet noget siden sidst? Har du ikke set dem? Har du ikke talt med dem?“

Hvor længe kan et menneske holde? Tænk at få een kontakt — og ikke flere!

Det vil ligefrem ligge i luften, at „man“ forventer flere kontakter, flere oplevelser, flere mærkelige ting og sager. Hos et menneske, der har haft fysisk kontakt, vil der altid opstå et psykisk pres, som resulterer i en stor fristelse efter at give folk, hvad de forventer. I et sådant menneske kan der da opstå en patalogisk trang til at g i v e. Netop, fordi trangen til og ønsket om at hjælpe andre mennesker, er stor hos de fleste af os, kan en sådan sygelig trang overhovedet opstå. — Sker det, opstår der dette, for vor forskning så frygtelige problem, når det opdages, at vedkommendes senere oplevelser har været bevidst eller ubevidst „snyd“, at man også tvivler på den første kontakts ægthed som reel og fysisk kontakt. Jeg har undersøgt dette problem, og jeg tror, jeg i flere tilfælde tør sige, at den første kontakt har været helt fysisk. Men så er det, at der i nogle tilfælde e f t e r den første kontakt, undertiden endog længe efter, sker denne mentalitetsændring hen mod en tilsyneladende psykisk overspændthed — og man melder pas med et suk.

Hvad s k e r der med disse mennesker? Det er et problem, som vi her i Danmark må vente på løsningen på, indtil vi selv får en kontakt. Sker der en sådan kontakt, foreslår jeg, at vedkommende bliver sat under meget nøje observation — ligegyldigt hvem det end måtte være. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan håbe at nå til gådens løsning — Det er et problem, som vi må gøre os klart på nuværende tidspunkt, netop hvor UFO-aktiviteten er stor, for selvom der muligvis slet ikke bliver nogen kontakt, må vi alligevel have alle eventualiteter med.

Men nu du!

Forsøg at ransage hjerte og nyre og spørg så dig selv: Er jeg moden til kontakt?

Ejer du den „Åndens Kraft“, du m å eje for at udholde det pres, du bagefter vil blive udsat for? Formår du at tale og skrive om dine oplevelser på fuldtud sanddru og nøgtern vis? Kan du lade være med at lægge noget til for at få din fortælling til at lyde måske mere overbevisende? Kan du tåle pludselig at se dig selv i den situation, at du bliver et interessant midtpunkt og genstand for stor opmærksomhed fra dine medmenneskers side? Kan du udholde journalisternes krydsild af spørgsmål, uroen, der vil komme i dit hjem, det, at du pludselig bliver allemands-eje? Kan du gøre alt dette og samtidig overse de forventningsfulde blikke og de forventningsfulde spørgsmål fra mennesker, der tørster efter at høre om flere spændende og usandsynlige oplevelser end de, du i realiteten har haft? —

Og senere. Kan du da affinde dig med, at interessen for dig og din oplevelse daler, at mennesker måske ikke gider at høre din beretning for 25 gang, at bladene holder op med at skrive om dig, — at du atter skal til at leve et normalt liv og være et almindeligt menneske oven på al virakken?

Kan du med andre ord tåle een kontakt med rumfolkene — og ikke flere!

Kan du svare — tør du svare klart ja på disse spørgsmål — da er du — måske — moden til kontakt.

Gerda Rørbæk Nielsen.

---

*

Med venlig tilladelse fra

George Adamski – Lucy Mc. Ginnis

bringes

Cosmic Science

Spørgsmål og svar

Fortsat

Spørgsmål nr. 61: *Som svar på det brev jeg skrev til min repræsentant i regeringen i Washington angående mr. Straiths brev, fik jeg at vide, at der ikke er nogen mr. Straith i ministeriet, og at der aldrig har været det. Ligeledes, at der ikke findes nogen komite for kulturel udveksling. Kan du forklare det?*

Svar: Inden jeg offentliggjorde mr. Straiths brev, i henhold til min fortolkning af dets paragraf tre, hvor jeg opfordres til at fortælle den amerikanske offentlighed, hvad jeg mente burde fortælles, foretog jeg en indgående undersøgelse for at fastslå brevets ægthed. På dette tidspunkt blev det forsikret mig, at mr. Sraith var medarbejder i ministeriet, og at hans arbejde var af en sådan beskaffenhed, at hans navn ikke figurerede på nogen af listerne i ministeriet. Imidlertid er denne fastholdelse på grundlag af det pres, der blev udøvet på min hjemmelsmand, efter at jeg offentliggjorde mr. Straiths brev, blevet trukket tilbage. Men før brevet blev offentliggjort, og før presset blev udøvet, var de virkelige facts stadfæstet uden frygt.

Benægtelsen af komiteen for kulturel udvekslings eksistens forvirrer til en vis grad, idet det arbejde, den udfører, er international kendt. Det er gennem dette departement, at repræsentanter for De forenede Stater får deres visa til at rejse ud på godwill-rejser, og tilsvarende grupper fra andre lande får deres arrangementer til USA ordnet. Det udfører lige netop det, navnet siger — kulturel udveksling mellem nationerne. Hovedformålet er, at få en bedre forståelse mellem nationerne gennem en venskabelig udveksling af repræsentanter fra alle grene af livet. Det kulturelle udvekslings program er blevet publiceret vidt og bredt gennem radio og presse. F. eks. bragte dagblade både i England og USA (hvor mange andre lande foruden ved jeg ikke) artikler om Bob Hope, som vendte tilbage fra London til New York, så han kunne få sine visa gennem Kulturel Udveksling til sin rejse til Rusland. Jeg har udklip af dette i mit arkiv, og maj—juni 1958 af „Flying Saucer Review“ refererer til lignende rapporter udgivet i „London Times“.

Enhver oprettelse af et „program“ bliver almindeligvis udført af en gruppe af individuelle. I USA er det almindelig at omtale disse grupper som „komiteer“. Mr. Straith identificerede sig selv med Kulturel Udveksling-Komite.

Jeg modtog fornylig en forklaring fra en korrespondent i Washington, D. C., om at hovedet på det papir, mr. Straith skrev til mig på, var taget ud af „Tens of Thousands“ med statens segl præget på blankt papir. Det tror jeg ikke på!

Det må formodes, at da seglet er præget på brevhovedet, vil det være gjort samtidigt med prægningen i samme farve som selve brevhovedet. — I alle de meddelelser jeg har fået, og hvor seglet var præget, har det været blåt. Men i brevet, jeg modtog fra mr. Straith, var mærket præget i papiret og det *var ikke i farver*. Repræsentanten for statsdepartementet, som besøgte mig i denne anledning, bekræftede, at mærket *aldrig var præget* på blankt papir. Man må huske på, at de højeste officielle dokumenter her i landet har statsseglet præget.

Vi må huske på, at det er tilstedeværelsen af det prægede statssegl, som udstyrer et dokument med

officiel autoritet; og denne autoritet er anerkendt ikke blot af vor nation, men indenfor enhver nation verden over. Så hvis vor regering prægede dette mærke på blank papir — (Tens of Thousands) — og samtidig tillader indiskret brug af disse brevhoveder, ville prægningen af vort ukrænkelige statssegl ikke længere have nogen betydning som officiel garanti. Dette ville være en temmelig alvorlig sag, og det kunne få konsekvenser for vort samkvem med andre nationer. — Og for en person, som kunne vente henvendelse fra vore øverste autoriteter. Hvis nogen misbruger vort statssegl, skulle han findes og uskadeliggøres.

Hvis derfor en af vore anerkendte regeringsmedlemmer vil skrive til mig og meddele, at vort statssegl har mistet dets væsentlige værdi, fordi man har tilladt disse indiskrete prægede brevhoveder at blive brugt af alle, vil jeg tage fotokopier af hans brev og sende det pr. luftpost til alle personer, til hvem jeg har sendt et fotokopi af mr. Straiths brev. Jeg vil ligeledes gengive hans brev i min næste udgave af Spørgsmål og Svar.

(fortsættes)

„Ethvert menneske er bestemt til, gennem selvstændig, tankebåret verdensanskuelse, at blive en sand personlighed".

Albert Schweitzer.

Blandt de engelske astronomer på Hampstead observatorium hersker der stor uro over den stadige vækst af ubekendte pletter, som i nogen tid er iagttaget på kæmpeplaneten Jupiter. Endvidere er den siden 1878 iagttagne røde plet blevet mere lysende. Man antager, at det er optakten til svære atmosfæiske forstyrrelser — ganske vist kun på Jupiter.

At vor leg med atomkraften meget vel kunne være årsagen — ja, herpå synes ingen at tænke her på Jorden. Muligvis hidrører det sete også fra bestemte aktiviteter fra beboerne på Jupiter.

Weltraumbote - Slei.

LODTRÆKNINGEN

Lodtrækningen om UFO-bøger som belønning for tegning af ekstraabonnementer blev foretaget på Margrethevej den 20. april.

Vinderne — ca. 15 % — blev udtrukket af Inge og Lars. Vinderlisten ser således ud:

1. Sigvald Åse Liaskar, Volda, Sonnmøre, Norge.
   Miller: Flygende tefat — fantasi eller verkelighed.
2. Erik Reimann, Tilst teglværk pr. Aarhus.
   Michél: Flying Saucer and the Straight Line mysteri.
3. Frede Duvander, Kirkestræde 18, Bogense:
   Stanford: Kontakt med rummennesker.
4. Gunwald Weie, Holmengrenda, 37, Holmen, Oslo:
   Adamski: Ombord i rumskibene.
5. Karen Brogaard, Sundby pr. Vilsund:
   Adamski. Telepati +
   Hiemenz: Jordiske fl. tall. Adamski og planetarerne.
6. Anders Andersen, Grænseminde, Farris:
   Keyhoe: Flyvende tallerkener fra verdensrummet.
7. Sv. Br. Jørgensen, Holmbladsgade 81 III th., København S:
   Keyhoe: Flyvende tallerkener fra verdensrummet.
8. Ivan Sørensen, Viaduktvej 8, Nørresundby:
   Keyhoe: Flyvende tallerkener fra verdensrummet.

Vinderne vil få deres præmie overrakt på kongressen i Fredericia — ikke kongresdeltagere vil få præmien tilsendt umiddelbart efter kongressen.

Vi håber, at det kan blive muligt, at foretage et lignende arrangement til nytår, og så håber vi blot på mange flere deltagere — jo flere abonnementer jo flere chancer!

Tak for hjælpen.

STØTTEFONDEN

Indgået siden sidst:

Holger Nielsen, Kildevældsgade, Kbhv.	25,00 kr
E. Slei	10,00 kr.
Finn Laustsen	16,75 kr.
Tidligere indgået	83,00 kr.
Ialt	134,75 kr.

Vi modtager fortsat større eller mindre beløb med oprigtig tak. Send venligst *DERES* beløb til

SUFOI - REGNSKABSAFDELINGEN

fru Irma Andersen, Vølundsvej 6, Randers.

Giro nr. 117 725.

Nutid og fremtid mødes

RUMSKIB OVER SETONAIKA

Den japanske UFO-organisation CBA har sendt os dette fotografi med følgende tekst:

Moderskib over Setonaikai. Fotografiet er taget på JAL flyvning nr. 307 fra Tokio til Fukuoka den 29. januar 1961 af Hikaru Komaki, der var passager.

Ved første øjekast er moderskibsteorien forståelig — men det er et spørgsmål, om ikke vi står over for en ganske anden type. Det første, man bemærker ved et moderskib, er de afskårne ender. De er ikke at finde på dette billede.

Se derefter venligst „Ombord i Rumskibene" på tredjesidste billede, hvor vi kan læse følgende: — Rumskib af „undervandsbåds-typen". Specielt konstrueret til at dykke i vore have såvel som rejse gennem rummet. Fotograferet den 9. marts 1951 kl. 9 formiddag af George Adamski med et 6' teleskop ved Palomar Gardens i Californien.

Det er sandsynligvis et objekt af denne type, som Hikaru Komaki havde held til at fotografere — atter et bevis for, at det betaler sig at være forberedt.

Lille *fotoinstruktion*

(Ought to be translated).

Hovedparten af fotoamatørerne er sikkert klar over, hvorledes man skal fotografere en flyvende tallerken om natten, men en lille vejledning kan aldrig skade.

Ethvert kamera kan anvendes.

Størsteparten af fotograferingerne foregår om natten. Det nytter derfor i de fleste tilfælde ikke at benytte søgeren for at finde og fastholde objektet. man må sigte med hele apparatet — og så håbe på, at objektet kommer med.

Ved fotografering uden stativ.

Blænder = største åbning (mindste tal).

Tid = 1/50 eller 1/100 sek. (aldrig under 1/25).

Afstand = uendelig.

Hold apparatet helt roligt. Klem albuerne ind i siden. Apparatet klargøres straks, når man kommer til observationsstedet. Efter eksponering drejes filmen straks frem pány og lukkeren spændes.

Ved fotografering på stativ.

Hvis objektet står stille, er det bedre at fotografere med stativ.

Blænder = største åbning (mindste tal).

Tid = B eller T med trådudløser.

Afstand = uendelig.

Eksponeringstid = indtil 30 sek.

Hvis objektet står stille i mere end den tid, der medgår til første billede, tag da endnu eet, men på længere tid, (gerne flere minutter). Selv om der er tale om overeksponering, så kan man måske ved kopiering få formen frem.

Hvis man mener at have fået et objekt med på filmen, bedes denne indsendt til fotoafdelingen, Elselillevej 5, Kbhv. S (E Slej) til fremkaldning og kopiering. Filmen vil blive fremkaldt under behørig kontrol af tredjemand, som ikke arbejder ved SUFOI. Fremkaldelse og kopiering er uden udgift for fotografen.

Filmtyper for natfotografering:

Agfa Isopan U — Ilford H P 3 — Ilford H P S — Kodak Tri-X og Perutz Peromnia 25. Alle film har en hastighed mellem 22/10 DIN og 25/10 DIN. I øvrigt kan enhver film fra 18/10 DIN anvendes.

Fotografering af spor efter en landing.

Ethvert apparat kan anvendes. Stativ må absolut tilrådes. Apparatets bagklædning må være parallel med jordoverfladen. Mål afstanden nøjagtig ud og brug blænde 11. Tiden må så rette sig herefter. Tag flere optagelser på forskellige tider. Indsend filmen som ovenfor. Efter fotografering støbes sporene i gips. Negativmateriale mellem 17/10 og 21/10 DIN.

E. Slej.

Civilingeniør Erik Tandberg oplyste i et foredrag i Oslo den 17. marts bl a., at Sputnik I konstaterede, at lufttætheden i en højde af 241 km var omtrent 8 gange større end tidligere antaget — atter et skridt i den rigtige retning.

Niels Sælensminde.

Moderskib

Midt på året 1959 modtog Det polske akademi for Videnskab — iflg. „UFO-Bulletin nr. 2", Warschau — en skrivelse fra en gruppe videnskabsmænd i Vilna (Litauen). Disse videnskabsmænd opholdt sig i foråret 1959 kl. ca. 2 om natten ved deres astronomiske instrumenter for at foretage observationer af en russisk satellit. „Sputnikken" så de dog af en eller anden grund ikke noget til, men pludselig dukkede der fra den modsatte side et mærkeligt objekt op. Af udseende lignede det en cigar af afskårne ender, og det bevægede sig lydløst parallel med Jorden. Objektet lyste, og der var over denne ende tydelige lysstriber.

De russiske videnskabsmænd var forbløffet over dette objekt og tegnede en skitse af objektet, af hvilket en kopi kom i den polske UFO-gruppes besiddelse. Denne tegning viste sig at have meget stor lighed med de af Adamski offentliggjorte fotografier af interplanetariske moderskibe.

Oversætter E. Slej.

UFO - observationer over Skandinavien

(Ought to be translated).

I tiden 14. marts til 16. april 1961 er der til SUFOI indkommet ialt 65 rapporter, der fordeler sig som følger:

1 fra 1959, 4 fra 1960 og 60 fra 1961.

Til SUFOI er der så ialt indkommet 1390 rapporter, der fordeler sig således:

Fra før 1. januar 1959	319	rapporter
Fra 1959	779	rapporter
Fra 1960	203	rapporter
Fra 1961	89	rapporter
Ialt	1390	rapporter

Aktiviteten i den forløbne måned har vist en stærk stigende tendens, især over Sjælland. Alene for marts måned er der allerede på nuværende tidspunkt indkommet 35 rapporter, deraf 8 fra den 19. marts, som er behandlet i en særrapport, der er udsendt til alle medlemmerne. I hele 1960 nåede man ikke på noget tidspunkt op på bare 30 rapporter for en enkelt måned. Desuden har vi modtaget 10 detektormeldinger, hvad der også er ret usædvanligt.

Hvorfor aktiviteten er steget, kan vi ikke sige Muligvis er der en vis forbindelse med den første rummand, der blev opsendt fornylig. Man har jo før set, at aktiviteten kan stige stærkt op til store begivenheder, det være sig politiske eller andre begivenheder af betydning.

Allerførst har vi et par gamle rapporter. Den 28 juni 1959 ses fra Lillebæltsbroen 1 rundt, gult, stærktlysende objekt med kurs S—N. 3 vidner.

Den 8. november 1960 ses fra Linköping et blåhvidt, rundt obj. gå S—N med en bølgende bevægelse.

Fra Gudbjerg på Fyn ses den 20. november et dråbeformet lysende objekt flyve langsomt fra V mod S Det sås tydeligt gennem kikkert, at obj. havde korona 4 vidner.

Den 24 november ses fra Linköping kl. 2140 et aflangt, nærmest dråbeformet objekt, med et kraftigt rødgult lysskær omkring sig Det blev kun observeret nogle få sekunder.

Den 5. januar i år ser fru G fra Himmerlandsgade i Aalborg et sølvskinnende, stort objekt komme glidende lydløst frem fra skyerne. Der var ingen kendetegn eller farve på obj., der havde en form, nærmest som en aflang dråbe. Efter objektet sås en ret bred røghale, en nærmest stødvis udblæsning. Observationstid ca 2 minutter. Anslået hastighed: 450 km/t.

Fra den 14. januar har vi to rapporter fra omegnen af Linköping. Kl. 1850 observeredes 2 hvide objekter, der lydløst og parallelt fløj Ø—V.

Senere på aftenen ses et obj. gå fuldstændig lodret ned, indtil det forsvandt i horisonten Obj. skiftede farve fra hvid til grønt og omvendt.

Endnu engang Linköping, hvor hr. Petterson ser et obj. køre sidelæns frem og tilbage på himlen, medens det hele tiden skiftede farve fra rødt til grønt og omvendt. Observationstid ca. 10 minutter.

Fra Amager ses den 25. januar et rundt, gult obj, gå NØ—SV. Kl. var 1835, observationstiden var 5 minutter. Obj. blev også iagttaget gennem kikkert. 1 vidne.

Kl. 1950 til 2000 den 1. februar ses fra Tebstrup (Jylland) 3 stillestående, lysende objekter. Efter få minutter kunne man se 7 objekter. Efter 6—8 mi-

N Norge S Sverige

FEBRUAR			MARTS			APRIL		
O 1	1		O 1	1		L 1		
T 2			T 2			S 2	1	
F 3	2		F 3			M 3	1	1S
L 4	1		L 4			T 4	3	
S 5	1	1S	S 5			O 5	1	
M 6	1		M 6	2	1S	T 6		
T 7			T 7	4		F 7	1	
O 8	1		O 8	2	1S	L 8		
T 9			T 9	1		S 9	3	
F 10			F 10		2S	M 10		
L 11			L 11	1		T 11	1	
S 12	1		S 12			O 12		
M 13			M 13	1		T 13		
T 14			T 14	2	1S	F 14		
O 15	1		O 15			L 15		
T 16			T 16	1		S 16		
F 17		1S	F 17			M 17		
L 18			L 18			T 18		
S 19	1	1S	S 19	8		O 19		
M 20			M 20			T 20		
T 21	2	1S 2N	T 21	2		F 21		
O 22		1S	O 22			L 22		
T 23			T 23			S 23		
F 24			F 24			M 24		
L 25			L 25			T 25		
S 26	2		S 26			O 26		
M 27			M 27			T 27		
T 28			T 28			F 28		
			O 29			L 29		
			T 30	4		S 30		
			F 31	1				
21			*35*			*12*		

nutters forløb begyndte de at slukkes eet efter eet og efter 10 minutters forløb var de alle forsvundet. Der var flere vidner. Objekterne var ærtstore i udstrakt arm.

Den 19. februar ses to store klare objekter fra Randers. Formen var nærmest trekantet med uskarpe omrids. Klokken var 2050 og observatøren havde netop set ECHO I passere, da objekterne med stor fart viste sig i modsat retning.

Fra Vikingstad udenfor Linköping ses fra 1940—1942 den 21. februar et hvidtlysende objekt gå Ø—V. Pludselig stod det stille, hvorefter det atter satte i gang og forsvandt. Observationstid 2 minutter. Vejret var klart og tørt. Der var 18 vidner.

Noget senere den samme aften, nemlig mellem 2010 og 2125 ses fra Nørresundby et stærktlysende stillestående objekt med oval facon. Det stod i NV.

Også samme aften er der to interessante observationer fra Bergen, hvor der muligvis har været en landing. Den ene observatør fortæller, at han opdagede objektet ca 25 grader over horisonten. Det var fuldstændig trekantet og lyste stærkt orange i ca 20 sekunder, hvorefter det slukkedes brat. Det næste minut kunne man intet se. Pludselig lyste det op igen på samme sted, stod således i et halvt minut, og derefter dalede det langsomt (10 sekunder) ned bag fjeldet. Objektet var ca. 2,5 cm stort. Der var ingen lydfænomener. 1 vidne.

Den anden rapport er enslydende med ovenstående

Atter en svensk rapport Den 22. februar kl. 2230 ser hr. O. O. fra Sjögestad et gult, stærktlysende, pulserende obj. stå stille over TV-masterne ved Motala. Vejret var klart, men obj. sås med uskarpe omrids Efter et par minutters forløb for obj. med meget stor fart lodret op og forsvandt. Ingen lyde hørtes.

Den 26 februar ses mellem 0415 og 0430 et stort rødt objekt glide langsomt over Mossø. Det blev set fra to forskellige steder, var to-kronestort og helt lydløst.

Vi har modtaget 3 rapporter fra den 8. marts, deraf 2 fra Jylland.

Hr. Vagner fra Kolding ser kl. 1605—1609 et halvmåneformet objekt stå stille i fire minutter over Rebæk Strand. Det var ærtstort og selvlysende Pludselig satte det i gang og forsvandt med stor kraft mod N. Der var ingen lydfænomener. Kl. 2140—2150 den samme aften ses to objekter nær Aarhus. De var runde, røde og med skarpe omrids og så store som to-kroner i udstrakt arm. De fløj i henholdsvis zig-zagkurs og stod stille. 1 vidne.

Den 13. marts kl. 1415 ser hr. Dalskov fra Vanløse et to-kronestort orange (blank) objekt. Det havde form som en flad muslingeskal forsynet med 3 kugler underneden. Fra toppen og ned mod kanten af objektet var der nogle streger. Obj. fløj i bølgebevægelser. På et vist tidspunkt tippede det engang, således at kuglerne blev synlige. Hastigheden blev betegnet som et par hundrede km/t.

Den 16. marts ses fra Gothersgade i Fredericia ved 23-tiden 2 hvide objekter med skarpe omrids og ti-ørestore. Objekterne fløj først umiddelbart bag hinanden, men pludselig fløj det ene obj. hen over det andet. Hastigheden var stor, men der var ikke en lyd at høre. Der var 2 vidner.

Der er en interessant rapport fra Holmsland nær Ringkøbing fra den 21. marts kl. 1900—1945. En hel familie på 7 medlemmer iagttog i de de tre kvarter et ærtstort rund objekt. De opdagede obj., medens det kom flyvende med et par hundrede km/t. Pludselig stod det stille. Efter en tid skiftede det farve fra hvidglødende til blåligt, gik lodret op, stod stille, og så videre. Obj. foretog kvadrat-bevægelser, zig-zag-bevægelser og i al den tid. det blev set, hørtes ikke en lyd, det var tørt og klart vejr. Når det bevægede sig, havde det en ubetydelig hale efter sig.

Mellem 2045 og 2050 den 30. marts ser tre forskellige mennesker på tre forskellige steder på himlen nær Store Heddinge tre forskellige objekter Alle tre omhandler objekter, der er ganske lavt over horisonten. Det ene forsvandt bag en lille skov. Man kunne se grenene som silhuet mod objektet. Obj blev større mod enden af observationen. Objekterne blev set mellem S og N på den vestlige himmel.

Samtidig, nemlig fra 2045—2046 ses et blågrønt, femkronestort, rund og blågrønt objekt gå langsomt og lydløst over himlen ved Resen nær Skive med kurs N-S. 1 vidne

Den 3. april kl. 2038 ses fra Rungsted Kyst Station et stillestående, 2 cm stort bleggrønt objekt Det ligesom tændtes pludselig på den sydsydvestlige himmel. Efter ca. 5 sekunders forløb forsvandt det stærktlysende objekt mod NV, i en stor bue. Da det havde fløjet ca. 30 grader af himmelbuen på ca. 2 sekunder, slukkedes det pludselig

Der er endnu en interessant rapport dennegang fra Brede nær København. 3 unge mennesker ser den 4. april om aftenen fra 1937 til 1958 et rundt rødt obj. stå stille ca. 20 grader over horisonten. Da de så nærmere efter så de, at obj. uden om havde et helt andet omrids, og at det røde lys sad i den ene ende af det. Objektet skiftede farve fra hvidt til rødt og derefter til gult. Det forandrede også form til en trekant for senere at blive rundt igen. Pludselig gik obj. skråt nedad, så langt ned, at det må have befundet sig lige over jorden, eller på jorden. Lidt senere forsvandt det. Da observatørerne senere passerede stedet, var der intet at se. To af observatørerne blev på stedet, hvor de først så noget, og et kvarter senere så de to små objekter, der med stor fart fløj afsted, medens de nærmede sig hinanden og fjernede sig fra hinanden i skarpe vinkler. På et vist tidspunkt mellem de to observationer blev der set nogle mærkelige lysskær nær horisonten. Der blev taget et par fotografier af disse. De er endnu ikke fremkaldt.

Senere samme aften, kl. 2030, ser en af observatørerne et ærtstort hvidt objekt gå fra horisonten og skråt opad med en anslået hastighed på ca. 300 km/t. Observatøren hørte først en skarp fløjten, stigende opad toneskalaen, og da han så ud af vinduet, så han ovennævnte.

Til slut vil jeg lige nævne en observation, jeg selv havde den 11. april fra min lejlighed på Amager. Kl. var 2341, og jeg havde stået et par minutter og holdt udkig, da jeg pludselig fik øje på først 2 blågrønne objekter. Lidt senere (3—4 sekunder) kom et tredje objekt og sluttede sig til de to første, således at de dannede en trekant (pyramideformet) formation. Efter yderligere 3—4 sekunder svandt objekterne simpelthen væk i den klare luft. Formen på objekterne var oval, lyset fra dem var svagt. Det drejede sig efter min mening om telemeterskiver.

Foruden alle de ovennævnte observationer, er der rapporteret objekter fra Østsjælland, Randers, Lerbjerg, Hillerød, Silkeborg, Horsens, nogle stykker fra Amager samt flere fra Linköping og omegn. Af pladshensyn kan vi desværre ikke omtale alle her.

Der har været detektormeldinger fra Holte, Hørsholm, Sundby, Kastrup, Dragør, Gentofte og Kolding.

E. Jensen.

Obs. Obs. Obs.

Radio og dagblade har bragt en meddelelse, der står i den stærkeste modsætning til den amerikanske oberstløjtnant Tackers erklæring om, at »der findes ingen flyvende tallerkener«. Den sidste vigtige meddelelse, som bladet »Neus Zeitalter« bragte den 2.-2. 1961, lyder således:

Washington: De amerikanske organisationer, som i år og dag har hævdet, at der faktisk fandtes flyvende tallerkener, som stammede fra andre planeter, har fået en ny medforsker — nemlig præsident John F. Kennedy.

Han erklærede for kort tid siden:

„Jeg er kommet til den overbevisning, at der faktisk må findes rumskibe, som stammer fra andre verdener".

Under præsident Eisenhowers regime måtte den slags udtalelser ikke fremkomme hverken fra politikernes eller fra US Air Forces' side.

Slei.

Ufologi - videnskab og utidig kritik

(Ought to be translated).

Det turde på nuværende tidspunkt være klart for enhver, at ufosagen er en enhed, der består af to dele, en teknisk og en åndelig side af sagen. Det kan vist også med sindsro fastslås, at den tekniske side af sagen for øjeblikket er fremherskende i SUFOIs arbejde.

Det er godt.

Selvom jeg tror, at den tekniske udvikling vil komme uundgåeligt, når tiden er moden, og selvom jeg tror, at det for øjeblikket mere er intelligensmæssig og ganske særligt etisk udvikling, vi mennesker trænger til.

— — —

Den tekniske interesse gør ingen skade — tværtimod. Den sætter tankerne i sving. For det menneske, der tænker, vil spørgsmålet om fri energi føde 100 nye spørgsmål: Hvordan er et samfund, der er

bygget på overflod af energi? Hvordan vil forholdet være mellem mennesker i et sådant samfund? — Og dermed er vi langt inde i kosmologi, som jo bl. a. omfatter de første antydninger af andre planeters sociologi.

Men når det er sagt, bliver jeg samtidig nødt til at understrege, at de teknisk interesserede — der jo næsten ikke kan åbne munden uden at kritisere den ortodokse videnskab — gør bedst i at sikre sig, at kritikken ikke rammer ved siden af.

Her kan nævnes tre vildfarelser på det videnskabelige område — til gengæld er de meget almindelige blandt SUFOI's medlemmer. Den første er, at der skulle være en bestemt grænse for tyngdekraften — ifølge den ortodokse videnskab. Vi fremhæver med triumf, at videnskaben har taget fejl på dette område. Men videnskaben har slet ikke sagt således — den har simpelthen sagt, at tyngdekraften aftager, jo længere man kommer væk fra Jorden. Det er en kendsgerning — og den har satellitterne ikke rokket ved. Det følger af sig selv, at tyngdekraften så bliver umærkelig, når man kommer langt nok væk fra Jorden — men ikke desto mindre strækker Jordens tyngdefelt sig til universets yderste egne — teoretisk. I praksis kan man udelade den af beregningerne, når man kommer langt nok væk.

Den anden vildfarelse er, at videnskabsmændene skulle have sat en bestemt grænse for det sted, hvor atmosfæren slutter. Det har de ikke gjort. Men de har sagt, at når man kommer langt nok ud, vil atmosfæren være så tynd, at den i praksis ikke eksisterer. — At dette punkt så har vist sig at ligge betydeligt længere ude end beregnet, er en anden sag.

Den tredje fejltagelse er, at videnskaben skulle have sagt, at der i det tomme rum skulle herske den absolutte minimumstemperatur. Det er ikke tilfældet. Videnskabsmændene har sagt, at det tomme rum hverken er varmt eller koldt, for varme er simpelthen den hastighed, hvormed molekylerne bevæger sig — og i et praktisk talt tomt rum, hvor der findes minimalt få molekyler pr. kubikkilometer, vil der ingen varme være. Vi ved alle, at der selv i solskin er koldt på de højeste bjergtoppe — fordi luften er tynd, og der altså ikke er så mange molekyler til at slå imod os. Prøv så at fortynde denne luft nogle tusinde gange og mål derefter temperaturen.

Når satellitterne alligevel har meddelt, at der er nogle graders varme i verdensrummet, skyldes det, *at satellitterne jo opvarmes af de solstråler, der rammer dem.* Strålerne sætter drabantens molekyler i en hastigere bevægelse på den side, der vender mod Solen, mens den anden side afgiver varme til det tomme rum. Men instrumenterne registrerer, hvor varmt der er i satellitten — eller rettere i dem selv. Det kan være nyttigt at vide, når man skal på rumfart, men det siger ikke en døjt om selve rummets temperatur!

— — —

Hvorfor disse påstande går uimodsagt blandt mange velmenende ufologer, skal jeg ikke kunne sige, men det faktum står tilbage, at man, hvis man kaster sig over den videnskabelige og tekniske side af sagen, må skaffe sig kendskab til de mest elementære fysiske love — og så for øvrigt søge at tænke logisk. Ganske vist er logikken, som vi kender den, ikke nøglen til al erkendelse, men når vore resultater ikke strider mod logikkens love — og kendsgerningerne, så vidt vi kender dem — har vi en vis sikkerhed for, at de er rigtige. Hvis de derimod er i strid med kendsgerningerne, hvor vi kender dem, og med logikken, kan ingen naturligvis bebrejde os — og sandsynligvis heller ikke modbevise — vore resultater. Men forbryder vi os mod de to ting, bliver vi — fortjent — til grin.

Og det er UFO-sagen for vigtig til!

Per Borgård.

George Adamski's »Psykiske Identitetskort«

Hvis De tager til en egn, De ikke kender, er det nødvendigt, at De slår efter i et atlas for at orientere Dem.

Hvis De skal nærme Dem en ukendt mand, kan De ligeledes forud vide, hvem han er, og næsten kende ham, hvis De kan „slå efter" i hans „psykiske identitetskort".

Såfremt De måtte have anledning til at nærme Dem ADAMSKI, har vi, for at De skal undgå overraskelser, lavet hans „psykiske identiteskort".

George Adamski har i Rom overrasket alle lidt. Hans personlighed er forskellig fra den, vi ved læsningen af hans bøger gennemgående havde dannet os.

Han kom pludseligt den 12. juni 1959, fordi han under sin rejse gennem Europa brat havde besluttet at tage gennem Schweiz uden at give sig tid til at advisere alle dem, som ønskede at møde ham.

Han havde iøvrigt ikke anden hensigt end at hvile sig i Italien på grund af åndedrætsbesværligheder.

Under sit ophold i Italien kom han kun med korte erklæringer til offentligheden.

Da hans fysiske kræfter ikke slog ret godt til, rejste han den 17. juni.

Når De taler med George Adamski, giver han Dem fra første øjeblik indtryk af at være noget helt andet end et „rumvæsen", som vi gerne ville forestille os ham. George Adamski giver i høj grad indtryk af at være en kæmper, en streng mand, fri for al kunstighed, hans tale indeholder ikke veltalenhedens blomster, han ejer ikke denne noget ceremonielle belevenhed, som vi europæere er så modtagelige over for.

Et bevidst menneske er overbevist om, at alt er kamp i vort liv. Ikke blot en kamp for at skade, for at ødelægge, men en kamp mod ondskaben, en kamp for at modvirke mørket, for at gøre lyset gældende, værne sandheden imod bedrageriet, sætte ærligheden op mod uærligheden.

For George Adamski er fjenden ikke den ægte skeptiker, den ægte vantro, den, som tvivler på sin forbliven i den rette tro, men den, der som han kender sandheden, og vil skjule den for andre.

Efter en halv times kontakt vil De opdage noget andet: Det er en „forfærdelig venlig" mand, (næsten overvenlig), god, hans oprigtighed er forvirrende gennem hans ekstraordinære væsens ligefremhed og sammenhængen af hans ideer.

Han forklarer Dem, gen-forklarer Dem, oplyser problemerne for Dem og smiler til Dem.

Om De er sort eller hvid, om De er barn eller gammel, akademiker eller halv-analfabet, mand eller kvinde, skeptiker eller overbevist, han betragter Dem som en af sine venner.

Han fordyber sig ikke i komplimenter eller i ros for at behage Dem. Adamski er bestemt den mindste smigrer og den mindst ceremonielle mand i verden.

Den tredje ting, De forstår, er, at han bestemt er den betydeligste (åndeligt stærkeste) med hensyn til spørgsmålet UFO. Han er i besiddelse af de bedste oplysninger, han er den mest logiske, den klareste i sine forklaringer; det er ham, der kan fremlægge det største bevis, det er bestemt ham, der mest har benene på jorden.

Pressen er vred på ham for hans væren den mest erfarne i dette spørgsmål og for at være en „uslåelig" propagandist for UFO-ideerne; den er vred på ham, fordi den ikke selv kan bevise, at det, han fremkommer med, er falskt.

Jeg har endelig forstået, hvorfor hans modstandere er sådan imod ham: Det er, fordi han er den, man kan frygte mest.

Alle de andre menneskelige „kontakter", hvis afgivne beretninger er nøjagtige, og om hvilke Adamski taler i sine foredrag, alle disse forekommer som sekundære figurer, medens han er i centret for en verdens oplysninger og kontakter, og han er i forbindelse med betydelige folk på vor jord og andre planeter.

George Adamski har „desværre" et videnskabeligt og mistroisk sind.

Den amerikanske regerings embedsmænd har sendt ham breve, som bekræfter han påstande. Forskellige specialister fra „Cap Canaveral" henvender sig til ham for at opnå klarhed med hensyn til magnetismens videnskab og for at overvinde deres tekniske vanskeligheder.

Det er derfor de internationale stormagtsgruppers kommisærer, for hvilke udnyttelsen af den elektro-gravitationelle energi på Jorden ville betyde fjernelse af kontrollen med betydelige rigdomme, har forsøgt at ødelægge ham og få ham til at tie gennem gentagne tilbud om en halv snes millioner

dollars. Stående foran Adamski's rene afslag, er de gået over til trusler på livet.

I Adamski's pas er angivet navnet på hans sagfører. „Hvis der sker mig noget", siger han, „ved min befuldmægtigede, hvad han skal gøre, thi de, der har truet mig, er blevet identificeret".

Dette kaster lys over sandheden om de såkaldte „tre mænd i sort", en konventionel betegnelse for repræsentanter for uhyre internationale finansmagter, som søger at kvæle udbredelsen af oplysninger vedr. UFO-problemerne i verden.

Denne organisations hovedsæde befinder sig i Zürich, i den samme by, hvor Adamski befandt sig indelukket i en sal, hvor han holdt et foredrag.

De, der har „Science Fiction" til bedste, risikerer ikke at blive angrebet, men de, der, idet de udråber sandheden, krænker de interesser, der er baseret på den riges og den fattiges opposition, de bliver angrebet til bunds.

Efter disse forskellige konstateringer, vil De hos Adamski bemærke, at han udtrykkeligt afviser alle spiritistiske og mere eller mindre okkult (tistiske) forsøg. Han erklærer, at intet spiritistisk budskab kommer fra de andre planeter eller fra uden for Jorden, at ingen pålidelig forbindelse med de flyvende tallerkener er mulig gennem spiritisternes kanal, at intet medium virkeligt kan sætte sig i forbindelse med de afdødes sjæle, (formodede begunstigede af kendskabet til de „højere videnskaber"), for at kende (forstå) det, som vi — de levende — ikke kan.

Ifølge Adamski: Alt det, et medium kan gøre når det ikke løber sur i sin ubevidstheds sanseindtryk — er at opdage „tanke-former": opstået af fysiske virksomheder, der er udøst i rummet af tidligere generationer. Det drejer sig i virkeligheden om isolerede tanker, der „bor" og flyder i rummet, som i sig selv er en Alt-form af tanker og energier; disse rester af tidl. menneskelige personligheder er som herreløst gods, der flyder rundt på bølgerne. Når de „indfanges" af et medium, er de ikke bedre, end da de tidligere blev udsendt og iøvrigt, da de ikke mere udgør en del af et organiseret hele, kan de ikke have logiske udviklinger og de kan lignes ved de korte i stykker skårne sekvenser i milliarder af de film, der flyder, løstrevet og hulter til bulter.

Adamski rokker endvidere ved „Ashtar" af Van Tassel, „Mon Ka di Ki . .", „Regga" af Williamson, „Yadar Di-shi-ita" af Mark Probert, etc. Han „nedbryder" hele den aparte litteratur, som har skabt en sådan forvirring og usikkerhed og som medfører en mængde modsigelser hos dem, der interesserer sig for UFO-problemerne.

Med risiko for at gøre sig uvenner med spiritisterne og tilhængerne af de disinkarnerede ånder, (direkte oversat), tør vi her sige med mod, at der ikke er anden himmel end den, der stråler over vore hoveder, at der ikke er nogen over-væsener i hele universet, hvis det ikke er menneskelige, gjort af kød og blod som vi og befindende sig i alle mælkevejene.

TELEPATI

det kosmiske sprog

(Ought to be translated).

En artikel som behandler spørgsmålet om tankeoverføring, fremsætter synspunkter om menneskelige funktioner, som burde have større opmærksomhed end de har idag.

Medens det er en velkendt sag, at visse forskere her og der alvorligt leder forsøg og eksperimenter på det „telepatiske område" (som vi har benævnt det) er gennemsnitsmennesket stadig tilbøjelig til at betragte den slags bare som „mærkelige fænomener" der fra tid til anden dukker op i pressen. Hvis bare man var opmærksom på, at mental telepati er en naturlig menneskelig funktion, som man anvender, helt ubevidst, i det daglige liv, da ville man sikkert give sig tid til at finde ud af, hvad det virkeligt er for noget.

Det har været sagt, at måske een ud af en million har telepatiske evner — sådan kan det også rent overfladisk se ud — men i virkeligheden er dette langtfra rigtigt. Ethvert menneskeligt væsen er lige begavet med evne til at afsende og modtage tanker, men fordi man ikke er klar over det, gør gennemsnitsmennesket ikke bevidst brug af denne

evne. Som følge deraf kommer de mennesker, som udviser disse evner i særlig høj grad, enten det så kommer af, at de har opøvet dem, eller de har særlige medfødte anlæg, til at stå udenfor og betragtes som værende begavet med kræfter, som det ikke er givet gennemsnitsmennesket at opnå. Det er et af vor civilisations uheldige egenskaber, at naturlovene i vor tid er blevet forvist til de bageste rækker, mens kunstige begreber, som er udviklet udfra en udelukkende materialistisk betragtning, er kommet i forgrunden. Men langsomt og sikkert finder der en tilbagevenden til det naturlige sted på mange områder indenfor den videnskabelige forskning, og i de menneskelige bestræbelser. Og over og bag alle studieemner, er mennesket selv det vigtigste og mest vitale. — Hvad er mennesket, — hvad får det til at fungere — hvilke muligheder har det?

Telepati betragtes almindeligvis som værende „oversanselig" — noget som kan føjes til de normale sanser, vi hører megen tale om „en sjette sans" som noget, der må *tilføje*s dem, vi allerede er i besiddelse af. Sådan er det ikke. Mennesket er fuldt udstyret som det er — der findes ikke nogen ekstra sans at tilføje noget sted. Det eneste, der behøves, er udvikling af det, der indtil nu har været ignoreret.

Vi har lært, at man er i besiddelse af fem sanser — synet, hørelsen, smagen, lugtesansen og følelsen. Imidlertid er den sans, vi kalder følesansen, i realiteten en nervereaktion, og på den måde rent fysisk.

Oftest betegner vi den femte sans som „følelse", men i virkeligheden er det, vi mener med følelse, den intelligens der står bag alle fysiske sanser, og uden følelsen ville alle de fysiske sanser være nul og niks, hvor perfekte syns- og høreorganerne etc. så end kan være. Hvis et menneske pludselig berøves syn, hørelse, smags- og lugtesans er han da død? Tværtimod han er stadigt et intelligent tænkende væsen, som er i stand til at føle glæde, sorg, fryd og smerte. Det er først når følelsen er borte, at hans fysiske skikkelse ophører med at være aktiv i denne verden. Følelsen er den bevidste intelligens, som aktiverer mennesket, og det er gennem denne „kanal", telepati finder sted.

Hvor er det menneske, som aldrig har haft det, man kalder „en anelse" om eet eller andet, som senere viser sig at være korrekt? Han vil da sige: „Jeg havde en følelse af, at det ville gå sådan". Det er altid en følelse. Og hvor finder vi en person, som aldrig har haft grund til at sige til en anden: „Jeg vidste nøjagtig, hvad du ville sige". Hvordan kunne han vide det? Han havde en *følelse* af de tanker, der ville blive udtrykt. Den slags ting er hændt for enhver, og den slags ting er simpelthen telepati. — Sindet er det universelle forbindelsesmiddel mellem alle skabninger, og hvad er et menneske andet end sindet, der virker gennem en manifesteret form.

Videnskaben har opdaget, at tanker er elektriske impulser eller vibrationer, og med rette. Disse impulser eller den energi, kan, når den bliver udsendt, opfanges eller „modtages" ligesom et radioapparat, når den bliver stillet ind på den rette frekvens, kan opfange det, som udsendes. Det menneskelige sind er ikke meget forskellig fra et radioapparat — princippet er i det store og hele det samme, men sindet er både afsender og modtager, og de fleste af os har så travlt med at afsende, at de indtryk, der kommer kun møder „optaget" signalet.

Medens det utvivlsomt er lettere for et mennskeligt væsen, at modtage tankeindtryk fra andre menneskelige væsener, er det dog lige så muligt for ham at modtage indtryk fra andre levende former, som dyr, planter og mineraler. Alle former er bevidste og alle til en vis grad afsendende, for enhver celle af stof er en aktiviseret enhed af energi — kosmisk energi som vi alle er opstået af.

Vi har opdelt de forskellige former for telepati i adskilte fænomener, og benævner dem clairvoyance, clairaudiense, psychometri etc. og dermed tabt den kendsgerning af syne, at alle disse ting er dele af den samme fundamentale naturlov — forbindelsesledet mellem een bevidsthed og en anden, gennem denne bevidsthed eller det sind, som er det eneste universelle sprog, der anvendes af alle former.

Tanker er ting, som videnskaben har bevist — det faktum, at vi ikke kan opfatte dem med vort fysiske syn, gør dem ikke mindre virkelige. — Elektricitet kan man heller ikke se, men ingen tvivler om at den findes. Den luft vi indånder, vinden vi føler blæse, kulden, varmen, den kraft som holder os fast til denne jord, ingen af disse ting kan man se, men vi ved, de eksisterer. Deres virkning kan observeres, men deres årsag er usynlig for vore øjne. Mennesket er tilbøjeligt til at betragte de synlige ting omkring sig, som den eneste virkelighed, de behøver at tage

i betragtning, og glemmer, at hvis det ikke netop var på grund af deres bevidsthed, som ikke kan ses, ville de ikke være i stand til at opfatte noget som helst. Kun gennem bevidstheden eller eksistensen, kan de fysiske organers sanser udnyttes. Men man er *ikke* så afhængig af disse fysiske sanser, hvilket de mennesker, der er berøvet dem alle, er et bevis på. Intelligensen er udmærket i stand til at modtage tanker uden dem.

Gennem mange år har folk været klar over, at der er et behov for et „universelt sprog" for at overvinde vanskelighederne ved samkvem med andre lande i denne verden. Intet skrevet sprog vil nogensinde kunne tilfredsstille dette behov, for alle den slags sprog er utilstrækkelige til gengivelse af enhver ide. Det eneste virkeligt universelle sprog, ved hvilket forvirring og misforståelser ikke kan opstå, er udveksling af tanker fra sind til sind. Hvor ofte i det daglige liv kommer man ikke ud for, at man har et eller andet billede eller en følelse man gerne ville udtrykke overfor en anden person, men ikke kan, fordi der ikke findes ord, som kan beskrive det rigtigt? Men hvis forestillingen eller ideen, som den står for os i tankerne, kunne modtages direkte af den anden part, ville der ikke kunne opstå nogen forvirring. Forestillingen vil være den samme for begge. Det vil ikke betyde noget, om man er eskimo eller zulu — billedet eller følelsen vil være den samme i alle tilfælde. Vi kan ikke sige eet ord på et andet sprog, uden først at have det i tankerne, eller have et mentalt indtryk af det, vi ønsker at sige, hvor langt hurtigere ville det ikke være, at transmittere dette indtryk direkte. Naturen benytter sig af denne form for samkvem i alle dens regioner, og mennesket er ligeså vel en del af naturens rige som en plante eller et dyr. Men mennesket må udvikle sine nedarvede evner til meget større fuldkommenhed for at forstå sig selv og sit formål i skabningsplanen.

Naturen er altid den bedste lærer, hvis man er rede til at tage ved lære og iagttage dens love.

Telepati er ikke et „lunefuldt fænomen" eller en overnaturlig kraft, som det ofte betragtes som. Det er simpelthen det naturlige, kosmiske udtryk for intelligent samkvem. For øjeblikket erfarer vi det, i de fleste tilfælde, helt ubevidst, men evnen er der og kan udvikles i ethvert levende væsen.

Det kan praktiseres og læres gennem forøget opmærksomhed, årvågenhed og interesse sammen med et større mål af kontrol over de fysiske sanser, som har så stor magt til at distrahere os, når man tillader dem at regere over sit liv.

Fra den materialistiske videnskabs synspunkt betragtes hjernen som kilden til vor intelligens og bevidsthed, men hjernen er et fysisk organ, og kan aldrig være „kilden" til noget ufysisk, den er simpelthen omstillingsbordet eller centralen, hvor budskaber, der kommer og går, bliver omskrevet til en form, der er forståelig for forstanden. Selve intelligensen tilhører den ikke fysiske del, den optræder kun *gennem* denne fysiske form.

Agernet ved nøjagtig, hvad det har at gøre, og hvordan det skal vokse for at blive til en mægtig eg. Den intelligens, der leder det lille agern, må være den samme som den intelligens, der instruerer de bittesmå celler til at forme et menneskelegeme. Denne intelligens er kosmisk, og det samme er mennesket.

NZ — Videnskabelige Rumforskningsgruppe.

★

Et sprog i universet

(Ought to be translated).

Af Torben W. Langer (Ekstrabladet).

Findes der rumvæsener, som er udstyret med en intelligens, der svarer til menneskets. I givet fald vil den dag antagelig komme, hvor man via radiobølger har mulighed for at komme i kontakt med dem. Men ingen udbytterig kontakt uden et sprog. Derfor forsøger man at skabe et brugbart sprog.

For hver dag, der går, bliver kløften mellem science-fiction og dagliglivets realiteter smallere. — Jens Lyn er ikke mere et udslag af en forvildet fantasi; han er et varsel om en fremtid, der nærmer sig med stadig hurtigere skridt.

Men samtidig med, at vor tekniske kunnen er begyndt at række ud over vor egen klode, melder det ældgamle spørgsmål sig med fornyet styrke: findes der tænkende væsener på andre kloder, eller er Jorden det eneste støvgran i universet, hvor et tænkende liv er opstået?

Det har sig med rumvæsener som med spøgelser.

Nogle få tror fuldt og fast på, at de eksisterer. Lidt flere er sikre på, at de ikke gør. Den store mængde siger, at man kan jo aldrig vide; at man *ikke* har set en ting, kan aldrig bevise, at den ikke eksisterer.

Den fremragende matematiker og sprogforsker, dr. *Hans Freudenthal,* er mest tilbøjelig til at mene, at rumvæsenerne nok eksisterer. I så høj grad endda, at han har ofret års arbejde og spekulationer på at fremstille et sprog, på hvilket han mener at kunne samtale med væsener fra andre kloder — ikke blot i vort eget solsystem, men også fra andre systemer. I en netop udkommen bog: „Lincos. Design of a language for cosmic intercourse" har han udarbejdet et sprog, Lincos, som efter hans mening kan anvendes til at tilkendegive vore meninger over for væsener uden noget som helst kendskab til Jorden, dens sprog og dens væsener. Blot kræver det, at modtagerne — kontakten skal oprettes via radiobølger — er forsynet med en hjerne af nogenlunde samme eller bedre struktur end den menneskelige. Om de ellers består af metal, har tre ben eller ligner stenbidere, er ganske ligegyldigt.

Selve princippet: at lære et væsen uden noget kendskab til menneskeligt sprog at forstå, hvad vi mener, er lige så gammelt som menneskeslægten. Det er, hvad enhver babys forældre må påtage sig. Vi har imidlertid den kæmpefordel, at vi kan pege på en ting samtidig med, at vi nævner dens navn. Det kan man ikke, hvis eleven befinder sig på en klode måske mange lysår borte. Altså må man finde en anden metode.

Freudenthal har søgt efter en begrebsrække, der virkelig er universel, d.v.s. gyldig i hele universet og ikke bare på Jorden. Og han har fundet frem til matematikken. Uanset hvad man kalder tallene, vil 1 + 2 være lig 3 og 3 ÷ 2 være 1. Hvis der overhovedet findes rumvæsener, der kan opfatte radiobølger, må de også kende matematikken, hævder han. Matematikken er og bliver den mest abstrakte af alle videnskaber og derfor den, der bedst egner sig til grundlag for et kosmisk sprog. Det er også værd at tænke på, at den er ens over hele Jorden, tallene er internationale i højere grad end noget andet. Så vidt kan man uden videre følge ham i hans tankegang.

Hans næste grundtanke er, at et sådant sprog må være fuldstændig logisk; der må ikke findes undtagelser hverken i ordbetydning eller grammatik. Udtalen er ligegyldig, den kan morsesignaler ikke gengive. Man har slet ikke brug for ord i det hele taget, blot for signaler, som betegner en bestemt ting eller handling. Det skal være et sprog, der består udelukkende af symboler, hvis betydning kan regnes ud af intelligensvæsener, der ikke kender symbolernes betydning fra begyndelsen af.

Heller ikke dette er os ukendt. Alle civiliserede mennesker ved, at et rødt lys i et gadekryds betyder: Adgang forbudt, uanset hvilket sprog de taler. Færdselstavler er symboler, hvis betydning er klar uanset sprogene.

— — —

Freudenthals rent praktiske fremgangsmåde er den, at han har lavet et radiokursus, hvor der i hver lektion kun indgår ét nyt begreb, hvis betydning nogenlunde fremgår af lektionens allerede tidligere bestemte ord. Han starter ved at udsende signaler af typen . + .. = ..., altså 1 + 2 = 3. Når disse gentages og vendes om tilstrækkelig mange gange, vil en matematisk kyndig efterhånden forstå, hvad meningen med tegnene + og = er. Derefter går man videre skridt for skridt gennem den lavere og højere matematik, tidsbegrebet og handling til rum, bevægelse og masse for igen senere, i et efterfølgende bind af bogen, at dække vor klodes liv og alt, hvad den omfatter. I sandhed et vældigt projekt.

Hvad man end mener om Freudenthals idé, kan man ikke nægte ham, at den er stort tænkt. Om den også er praktisk gennemførlig, er en ganske anden sag. Rent populært sagt: hvad chance har man for at lære en stjernebeboer, at vi har noget, der hedder sellerier, hvis han bor på en vegetationsløs planet og lever af svovlforbindelser?

En ubehagelighed er det, at den nærmeste planet, der findes i et andet solsystem end vort, ligger mellem otte og ni lysår fjernet fra os. De radiosignaler, vi udsender i dag, kan vi altså tidligst få svar på om en 16—17 år. Det eneste, vi med sikkerhed kan vide om dem, ligesom de om os, er, at begge parter kender radiobølger og deres anvendelse.

Det er en spændende tanke og et betydningsfuldt eksperiment, denne forsker har gjort. Mere end de fleste andre forsøg peger hans arbejde ind i fremtiden — den fremtid, hvis helt fantastiske muligheder vi endnu ikke rigtig har vænnet os til at se i øjnene.

Uddrag af foredrag holdt i Dansk astronautisk forening 13. maj 1958 af dr. med. E. O. Errebo-Knudsen.

(Ought to be translated).

Den direkte anledning til, at vort selskab for ca. 1½ år siden måtte tage navneforandring, var, at vort tidligere navn Dansk Interplanetarisk Selskab kunne forveksles med det nystartede selskab Dansk Interplanetarisk Selskab for Contact (DISC), hvis hovedformål er at foretage observationer af uidentificerede flyvende objekter (UFO) med henblik på at skabe kontakt med væsener fra andre himmellegemer. Her måtte vort selskab trække en skarp grænse, hvad vel også BT's flyvende tallerken i begyndelsen af juli 1959 understregede.

Ved flyvende tallerkener forstås to ting, for det første rumskibe, der skal komme ude fra verdensrummet med beboere fra andre kloder for at besøge moder jord. Troen på disse rumskibe nærmer sig for en lang række mennesker en nærmest religiøs overbevisning om deres eksistens. Der er endog mennesker, der hævder at have set sådanne skibe og været i kontakt med deres mandskab. For det andet er der spørgsmålet om de menneskeskabte, flyvende tallerkener, det vil sige en nykonstruktion af luftfartøjer, som vil have den største militære værdi, hvad der begrunder militærets interesse for problemet vedrørende de flyvende tallerkener i det hele taget. Lad os med det samme ramme en solid videnskabelig pæl igennem troen på de flyvende tallerkener fra rummet ved at citere vor tidligere næstformand, magister K. A. Thernøe. I et interview har magister Thernøe udtalt på spørgsmålet, om tanken om rumskibe er fuldstændig urimelig: „Det kommer an på, hvordan man ser på det. Det ville være urimeligt at tro, at der ikke skulle være liv andetsteds i universet — og højst sandsynlig under former, som vi slet ikke kan forestille os — mulighederne er så mangfoldige. Solen er kun en tilfældig stjerne blandt nogle hundrede milliarder i det store system, vi med klædelig beskedenhed kalder „vort" mælkevejssystem; Vi kender i øjeblikket nogle hundrede millioner mælkevejssystemer, de ligger som lysende stjerneøer ude i uendeligheden, så langt vore kikkerter rækker. Det ville ærlig talt være for snæversynet at antage, at kun een klode — Jorden — i et solsystem skulle bære liv. Men når vi accepterer liv andetsteds, så har vi dermed også i princippet accepteret intelligensvæsener andetsteds — og i mange tilfælde sikkert med en videnskab og teknik, som langt overstiger vor. Ud fra disse synspunkter er rumskibe ikke nogen urimelighed. Men sandsynligheden for, at et sådant rumskib skulle gæste vore egne af universet inden for det tidsrum — 3—4000 år mennesket har eksisteret, er mikroskopisk lille. En sådan civilisation kan nemlig meget vel være lokaliseret i den anden side af „vort" mælkevejssystem og måske flere millioner år forskudt fra os i tid. Ud fra disse betragtninger er rumskibe i nærheden af Jorden logisk urimelige. Og det er da også sært, at man først begynder at se rumskibe, efter at aviserne er begyndt at skrive om dem for en halv snes år siden".

Af den litteratur, som beskæftiger sig med flyvende tallerkener, kan nævnes Desmond Leslie og George Adamski: „Flying Saucers Have Landed", der udkom i 1953. Den giver en oversigt over problemet. På ingen måde overbevises den kritiske læser om de flyvende tallerkeners eksistens. I 1954 kom Donald E. Keyhoe's bog „Flying Saucers from Outer Space" samt Leonard G. Cramp's „Space, Gravity and the Flying Saucers". Disse bøger virker heller ikke på nogen måde overbevisende med hensyn til forklaring af besøg af levende væsener fra andre planeter. Donald E. Keyhoe forsøger bl. a. at forklare Comet-ulykkerne, i hvert fald enkelte af dem, som forårsaget af sammenstød med flyvende tallerkener. Dette er som bekendt modbevist ved de store, videnskabelige undersøgelser i England, der blev startet i anledning af Comet-ulykkerne, som viste, at disse beroede på tekniske fejl ved jetflyene.

Vi skal herefter se på den anden side af problemet vedrørende de flyvende tallerkener, de menneskeskabte flyvende tallerkener. I tyskeren Rudolf Lusar's bog „Die deutschen Waffen und Geheimwaffen des 2. Weltkrieges und ihre Weiterentwicklung" side 146 og 147 beskrives en tysk flyvende tallerken, som skal have fløjet den 14. februar 1945, hvor den på 3 minutter nåede en højde af 12.400 m og i horisontalflyvning en hastighed på 2.000 km i timen. En nærmere bekræftelse på disse påstande er det ikke lykkedes at finde andre steder i litteraturen. I USA har det amerikanske flyvevåben arbejdet med problemet og har haft en kontrakt med det canadiske flyvemaskineselskab A. V. Roe om bygning af en flyvende tallerken. Russerne har

også arbejdet med problemet, og det skulle ikke undre, om man en dag virkelig får en menneskeskabt flyvende tallerken at se.

Ole Henningsen, SUFOI Rødby.

„Begyndelsen til alt værdifuldt åndeligt liv er den uforfærdede tro på sandheden og den åbne bekendelse til den".

Albert Schweitzer.

Atomerne dannes af lyset

i verdensrummet

(Ought to be translated).

Allerede for mange år siden udkom der en del bøger om stjernernes udvikling. Der var bl. a. angivet det kendte forhold, at der overalt i universet findes brintatomer. Disse brintatomer klumper sig sammen fra tid til anden og danner brinttåger, som kan blive meget store. I de største opstår i centrum et stort tryk og en kolossal varme, der forårsager brinteksplosioner, hvorved der af 4 brintatomer dannes 1 heliumatom. Jo større brinttågen er, jo flere eksplosioner og dermed grundstoffer dannes der, og brinttågen bliver således med tiden til en kompakt stjerne.

Der dannes til stadighed brinttåger i universet, og man skulle da tro, at brinttætheden ville aftage. Dette ser imidlertid ikke ud til at være tilfældet, og de fleste forfattere er enige om, at brintatomer må opstå i universet af ingenting. Kan De virkeligt forestille Dem, at brintatomer kan opstå af ingenting? Når man rigtigt tænker over det, vil man dog komme til det resultat, at der må være et eller andet, som de opstår af. Jeg begyndte derfor at studere, hvad der fandtes i universet, og som kunne være medvirkende til brintatomernes dannelse. Det eneste, der passerer området, er lyset fra stjernerne, så der kan ikke være tvivl om, at dette lys på en eller anden måde kan opbygge brintatomer. Det må derfor bestå af ganske overordentligt små stofpartikler, som jeg har benævnt mikroatomer, da alle mikrobølger består af mikroatomer. Når lys standser mod en sort genstand opstår varme. I universet findes en minimumsgrænse, som temperaturen ikke synker under, da lyset ellers standser og derved optræder som varme.

Dette, at lyset kan danne brintatomer, er i modstrid med Einsteins hypoteser. Vi må dog gøre os klart, at selv om Einstein var en fremragende forsker, er der mange af hans hypoteser, som endnu ikke har kunnet efterprøves i praksis. For kort tid siden var der et foredrag i den danske radio om universets opståen og udbredelse. Foredragsholderen nævnte her, at det ser ud til, at de spontant opstående brintatomer dannes af udstrålingen fra stjernerne. Det bliver interessant at se, hvilken udvikling denne anerkendelse vil føre med sig.

Hans Lauritzen.

Adresseændring

Hovedkvarteret i Vojens har fra 1. april følgende ny adresse:
MARGRETHEVEJ 41, VOJENS

Regnskabsføreren

Fru Irma Andersen har giro nr. 117 725.

Er De blevet medlem af SUFOI — Hvis ikke så gør alvor af det nu! Skriv allerede i dag efter optagelsesbetingelser hos:

S U F O I - S E K R E T A R I A T

Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260
København, Kastrup.

SES VI I FREDERICIA DEN 7. MAJ

Vi kan fortsat levere billedbånd med teksthæfter, men da første oplag blev udsolgt i løbet af få dage, må vi nu beregne os cirka 3 ugers leveringstid.

Adamskiserien 11 billeder .... 5 kr.
Foredragsserien 48 billeder .... 50 kr.

Bestilling hos sekretariatet eller i Vojens.

Litteratur

*

Vi kan stadig levere:

Hiemenz:
Jordiske fl. tall. Adamski og planetarerne kr. 3,80

Adamski.
Telepati ... ... kr. 7,00
Ombord i Rumskibene ... ... kr. 16,75

I øvrigt kan O. Biilmann, a-s Tysk Bogimport, Vester Voldgade 83, København V, telf. Palæ 6016, fremskaffe, hvad De måtte ønske af UFO-litteratur.

Gruppeliste fortsat

Espergærde: Alfr. S. Hansen, Lindevej 29, tlf. 948.
Frederikssund: N. C. Tranberg Beier, Tværstræde 16.
Rødby: O. Henningsen, Rødby mark pr. Rødby.

KØBENHAVN:

Brede: Fin Madsen, Lystoftevej 20 b, Brede, Lyngby, telf. 87 83 60.
Frederiksberg: K. Maltesen, Dalgas Bldv. 91⁴, F.
Frederiksberg II. Karl Hansen, H. Ibsensvej 29 A, Kbhv. V, tlf. VE 9415.
Gentofte I: E. Brandt, Ermelundsvej 109, Gentofte, telf. GE 1490.
Gentofte II: H. Olrik, Agertoften 9, Gentofte, telf. GE 5314.
Glostrup: H. Jørgensen, Diget 5, Glostrup, telefon 01 961303.
Kastrup I: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, tlf. 01 50 05 22.
Kastrup II: I. Larsen, Soldugsvej 17.
Nyboder: S. Olsen, Sct. Paulsgade 14, Kbh. K.
Nørrebro: F. Olsson, Kapelvej 11, Kbh. N., telf. NO 8755.
Sundby: Aage Müller Christensen, Backersvej 67, Kbh. S., telf. SU 9525.
Vesterbro: H. Heiden, Flensborggade 32, I, Kbh. V, telf. 918 y.

Fortæl Deres venner om S. U. F. O. I.

Kontaktpersoner pr. 1. april 1961

JYLLAND:

Brovst: N. Stampe, telf. 200.
Børkop: K. Sørensen, Overgade 18.
Haderslev: Finn Laustsen, CF.kasernen.
Nykøbing Mors: I. Jessen, Nørrebro 60.
Nørresundby: N. E. Kold, Kortegaardsvej 1
Samsø: N. K. Fokdal, Kolby Skole.
Skive: K. O. Madsen, Højlundsvej 15, telf. 1583.
Sæd: A. Gasenzer, Sæd, Tønder.

FYN:

Odense: A. Nielsen, Søgaardsvej 11, Næsby. telf. 09 11 99 20.

SJÆLLAND:

Bidstrup: K. E. Nielsen, Skovgaardspark 11,
Holbæk: H. Lehmann, Mosevang 29.
Lou: M. Larsen, Vilbanehøj.
Stevns: K. Hansen, Kræmmergaarden, St. Heddinge.
St. Merløse: S. Jensen, St. Taastrup pr. St. Merløse.

KØBENHAVN:

Ballerup: J. Trap, Damtoften 17.
Nyhavn: A. Bak-Sørensen, Sømandshjemmet, Nyhavn 22.
Rødovre: E. Arndt, Lucernevej 123, Vanløse.
Sortedam: K. Tandrup Christensen, Gammeltoftsgade 8, Kbhv. K.

Dette billede er taget i USA af en sygeplejerske. Det mest interessante ved billedet er objektets tilsyneladende store udstrækning — man antager umiddelbart, at det drejer sig om en cigarformet type.

Imidlertid er det blot det ioniserede felt, som omgiver ethvert objekt udefra som en slags kraftfelt, vi ser, og selve objektets størrelse kan man ikke sige noget om — det kan være en tallerkentype, og altså ikke være særlig stor, men det kan også være et objekt af cigar typen og da muligvis af en ganske betydelig størrelse. Husk, at man næsten altid kun ser det ioniserede felt, og at man ikke derudaf sikkert kan bedømme objektets form og størrelse.

Rounborg Tryk-Skive